

DER ER OFTE ÉN PATTEGRIS, SOM IKKE DIER DE FØRSTE DAGE AF DIEGIVNINGEN

ERFARING NR. 1901

Lige efter kuldudjævning er der i gennemsnit én pattegris, som ikke dier ved hver diegivning. Det kan føre til, at nogle kirtler tørrer ud, så der vil mangle en funktionel mælkekirtel, når alle grise senere i dieperioden dier samtidig.

INSTITUTION: SEGES SVINEPRODUKTION
FORFATTER: FLEMMING THORUP, KRISTINA VESTERAGER RIDDERSHOLM & DORTHE
POULSGAARD
UDGIVET: 18. FEBRUAR 2019

Dyregruppe: Sohold
Fagområde: Reproduktion

Sammendrag

Det kan være et problem, at der ofte er én eller flere grise, som ikke dier de første dage efter kuldudjævning. Det kan muligvis føre til, at én eller flere mælkekirtler tørrer ud eller får lav mælkeydelse.

Dag 8 var det kun ved hver 4. diegivning, at det ikke var alle grise som diede i en undersøgelse fra SEGES Svineproduktion. Hvis en eller flere kirtler har nedsat funktion dag 8, kan det medføre dårlig trivsel for den gris, som dier denne patte.

Antal grise som diede ved yveret dag 1 og dag 8 efter kuldudjævning i otte kuld blev observeret på video. Grisene havde samtidig adgang til drikkeoppper. Der blev observeret ti diegivninger pr. kuld og pr. dag. Dag 1 var der ingen kuld, hvor alle grise diede samtidig ved alle ti diegivninger, og i gennemsnit manglede der én gris ved hver diegivning dag 1. En uge senere var der to søer, hvor alle grise var ved yveret ved alle ti diegivninger, og i gennemsnit var det kun ved hver 4. diegivning, at det ikke var alle grise, som diede.

Der var store forskelle mellem kuldene i, hvor mange grise som var ved en patte ved hver diegivning. De fleste gange der blev observeret en gris, som ikke diede, var det en anden gris end den, som var fraværende sidste gang soen gav die.

Når én eller flere patter ikke dies de første dage af dieperioden, kan det føre til, at kirtlen tørrer ud. Når alle grise i kuldet senere i dieperioden er meget motiverede for at komme samtidig til yveret, kan den/de udtørrede kirtler ikke længere ernære en gris, og så kan én eller flere grise falde fra eller dø af sult. Dette kan forklare, hvorfor der de første syv dage i dieperioden ofte flyttes grise, da de ellers bliver efternølere eller vil dø af sult.

I to af kuldene i forsøget var der mange grise, som ikke kom til yveret ved diegivning. Det antages, at de to søer, som passede disse to kuld, ikke fungerede optimalt, så grisene foretrak at drikke mælk fra drikkekoppen. I de øvrige seks kuld var det i gennemsnit 93 % af grisene, som diede dag 1, mens 98 % af grisene diede dag 8. Det svarer til, at der ved hver diegivning dag 1 var én gris i gennemsnit, som ikke diede. Hvis det er den samme patte, som ikke dies, så vil mælkeydelsen falde, og dies patten ikke i tre døgn, så vil den tørre ud. Forundersøgelsen var desværre ikke designet til at kunne identificere de ledige kirtler. Dag 8 diede alle grise hos de seks "normale" søer ved tre af fire diegivninger, så dette vil holde alle kirtler aktive, med mindre at kirtlerne allerede er blevet helt eller delvist tørre. Det er således muligt, at en eller flere kirtler hos normale søer kan nå at tørre ud i løbet af de første dage af dieperioden, inden at grisene bliver mere stabile til at komme til yveret. Det kan forklare, at uanset antal grise hos soen vil der hyppigt falde grise fra i løbet af den første uge.

Der var drikkekopper hos alle søerne i undersøgelsen. De fleste af de grise, som ikke diede ved en diegivning dag 1 efter kuldudjævning, var i nærheden af soens yver under den pågældende diegivning, så det er ikke klart, hvorfor grisene ikke diede. Umiddelbart må grisene altså være interesserede i at die, og foretrak ikke drikkekoppen i stedet for soens mælk på dette tidspunkt. Dag 8 var det færre grise, som ikke diede. Halvdelen af de grise, som ikke diede dag 8, blev fortsat observeret i nærheden af yveret, men en større del af de grise, som ikke diede, var et andet sted i stien, som kunne være ved drikkekoppen.

Der bør gennemføres flere undersøgelser af pattegrisenes brug af yveret igennem den første uge af dieperioden. Dette skal afklare, om der er en sammenhæng mellem grisenes brug af de enkelte kirtler, kirtlernes funktion og søernes evne til at passe et stort kuld grise. Det bør også undersøges, om alle kirtler holdes i gang, hvis der lægges flere grise til soen i starten af diegivningen end soen har mælkekirtler. Denne strategi bør ikke benyttes i praksis, da det vil øge antallet af grise, som skal flyttes til opsamlings søer i løbet af dieperioden. Dette vil reducere fravænningsvægten og øge pattegrisedødeligheden for de grise, som ikke bliver flyttet i tide.

Baggrund

Det antages, at hver pattegris skal have adgang til en funktionel mælkekirtel for at klare sig frem til fravænning. Forsøg har vist, at en kirtel, der ikke bliver diet i de første 24 timer efter faring, fortsat vil være funktionel, men vil give mindre mælk i resten af diegivningen. Hvis kirtlen ikke dies i tre dage, ophører mælkeproduktionen [6]. De første 48 timer efter faring er det dog ikke nødvendigt for funktionen, at en kirtel bliver benyttet [6]. Idealsituationen er, at alle pattegrise malker en specifik mælkekirtel op efter kuldudjævning, og at kirtlen herefter har en høj mælkeydelse i hele diegivningen. Hvis en mælkekirtel får en lav ydelse, kan det skyldes, at pattegrisen ikke har anvendt patten nok i starten af dieperioden. En mælkekirtel bliver fx ikke malket ordentligt op, hvis ikke pattegrisen dier kirtlen ved alle diegivninger, eller hvis pattegrisen ofte er i slagsmål med kuldsøskende under diegivningerne [10]. Mens grisene er små i starten af diegivningen, forventes det ikke, at der er fysiske begrænsninger ved yveret med mindre fareboksen spærrer for adgang til nogle af soens patter. Senere kan der være fysiske begrænsninger, hvis ikke alle de større grise kan være ved yveret på én gang [9]. På staldgangen opleves det, at pattegrisene "sover over sig" i forbindelse med diegivning. Det kan skyldes, at grisen har fået meget mælk ved den foregående diegivning og fortsat er mæt. Således er det fundet, at nyfødte grise sover i 54 % af det første levedøgn [7]. Det er ikke undersøgt i praksis, hvordan soens enkelte mælkekirtler bliver malket op og efterfølgende holdes i gang efter kuldudjævning.

Selv om de fleste søer har 14 eller flere funktionelle kirtler ved faring, og der oftest lægges mindst 14 grise til søerne, så fravænner de fleste søer færre grise end der er lagt til soen. De manglende grise flyttes til opsamlings søer, fordi de ikke trives i kuldet eller de findes som døde i stien [1]. Grisene falder ofte fra i løbet af den første uge af dieperioden. I en afprøvning var frafaldet af grise størst, når søerne passede 15 grise, men der var fortsat et stort frafald, også hvis kuldstørrelsen var reduceret til 13 eller endda bare 11 grise. I afprøvningen indgik kun søer med mindst 15 funktionelle kirtler, uanset hvilken kuldstørrelse de skulle passe [1]. Efter den første uges diegivning er frafaldet af pattegrise minimalt [1]. Der mangler en dækkende forklaring på, hvorfor der falder så mange grise fra igennem den første dieuge, når dette problem herefter ophører, og hvorfor frafaldet også er ret stort, selv om der kun lægges færre grise til soen. I en undersøgelse blev det observeret, at rangordenen ikke var færdigudviklet, før grisene var mere end én uge gammel [2]. Samme undersøgelse viste, at det først var efter en uge, at alle grise i kuldet diede ved hver diegivning. Når der er kuld, hvor der mangler grise ved yveret ved hver diegivning, er det muligt, at det er bestemte kirtler, som ikke bliver anvendt, og at disse kirtler derfor vil tørre ud [3]. Når grisene bliver ældre, og alle grise vil die ved hver diegivning, vil der mangle en kirtel til én eller flere af grisene, og den svageste gris i kuldet vil tabe sig og kan dø af sult, hvis den ikke flyttes til en opsamlingsso. Der er således behov for mere viden om, hvordan man sikrer sig, at alle mælkekirtlerne bruges optimalt fra det første døgn efter kuldudjævning.

Formålet med indeværende undersøgelse var at registrere, hvor ofte der er pattegrise, som ikke dier dag 1 eller dag 8 efter kuldudjævning.

Materiale og metode

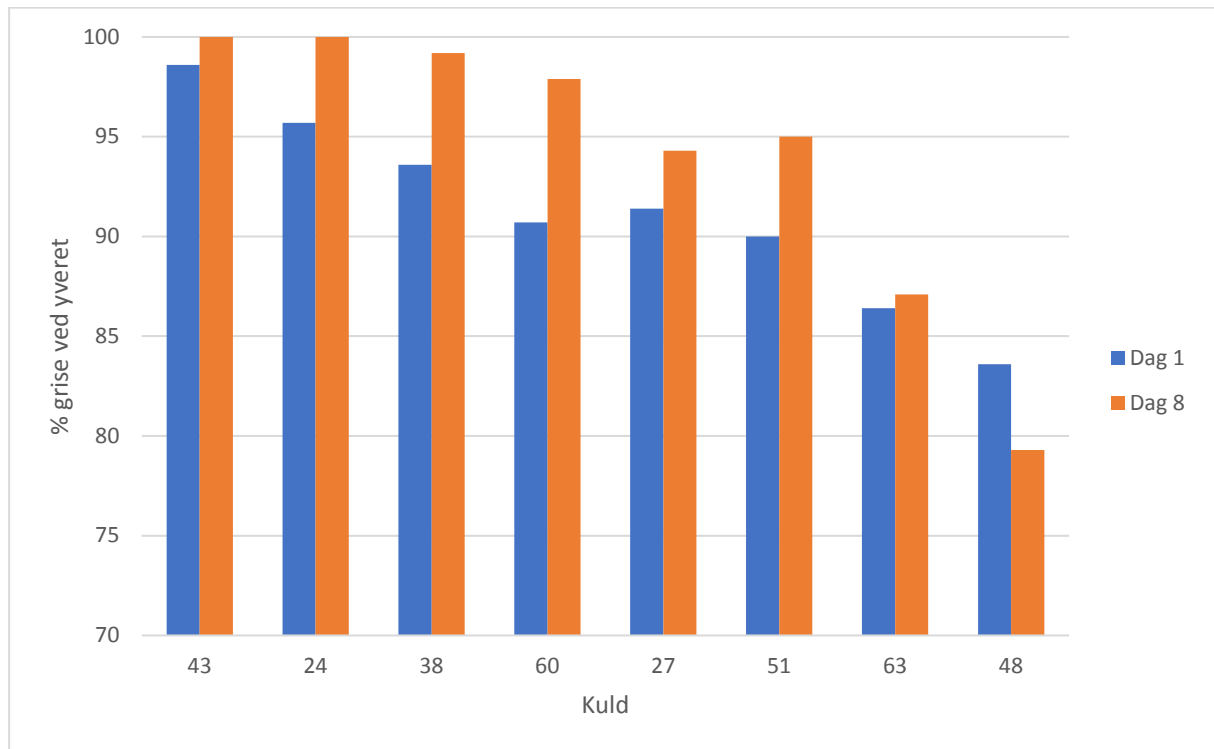
I en afprøvning af søer i kassestier, som passede kuld med 14 grise med brug af drikkekopper [5], blev der optaget video af diegivningerne hos otte søer, som hver passede 14 grise. Der blev optaget video over cirka to døgn fra henholdsvis dag 1 og dag 8 efter kuldudjævning. Alle grise blev øremærket og vejret ved kuldudjævning, og grisens nummer blev skrevet på ryggen ved start af videoen. Alle kuld havde adgang til drikkekopper. Videoerne blev gennemset, og antallet af pattegrise, som diede ved hver diegivning blev registreret ved ti diegivninger henholdsvis dag 1 og dag 8 efter kuldudjævning. Det blev samtidig, så vidt muligt, registreret, hvilke grise, som ikke deltog i diegivning, hvor disse grise så befandt sig, og hvilke patter, som var ledige. Desuden blev det registreret, om soen vendte yveret imod eller bort fra pattegrisehulen ved diegivning.

Undersøgelsen var ikke dimensioneret til at vise signifikante resultater. Resultaterne skal benyttes til at planlægge kommende afprøvninger, som skal forbedre søernes evne til at passe mange grise.

Resultater og diskussion

Data er opsamlet fra videooptagelser fra et forsøg, hvor grisene havde adgang til drikkekopper. Når grisene har adgang til drikkekopper, er det sandsynligt, at nogle grise opgiver at kæmpe sig frem til en patte og i stedet vælger den lette vej til drikkekoppen. Det er ikke undersøgt, hvor ofte dette forekommer, og det forventes, at frekvensen af grise, som foretrækker at drikke af drikkekoppen, vil afhænge af antal grise i kuldet og af kvaliteten af mælken. Derfor kan grisene i denne/indeværende undersøgelse reagere anderledes end grise, som ikke har noget alternativ til at die. Der indgik otte kuld grise. Der var 14 grise i alle kuld dag 1. En uge senere var der seks kuld, som fortsat havde 14 grise, et kuld med 13 grise og et kuld med 12 grise.

Procentdelen af pattegrise, som benyttede yveret dag 1 og dag 8, fremgår af figur 1. I kuld nr. 48 og kuld nr. 63 var der cirka 85 og 80 % af grisene, som diede ved hver diegivning både dag 1 og dag 8. Hvis man ser bort fra disse to "unormale" kuld, var det i gennemsnit 93 % af grisene, som diede ved hver diegivning på dag 1 efter kuldudjævning. Det svarer til, at der i gennemsnit var én gris i kuldet, som ikke diede ved hver diegivning. Potentielt kunne der således i gennemsnit tørre én kirtel ud i hvert kuld som følge af manglende brug. Dag 8 var det i gennemsnit 98 % af grisene i de seks kuld, som diede. Det svarer til, at alle grise i kuldet diede ved tre af fire diegivninger. Ligeledes var der en tendens til, at hvis mange af grisene dier soen dag 1, så vil der også være mange af grisene, som dier soen dag 8. I syv af de otte kuld var det en større procentdel af grisene, som diede soen dag 8 end dag 1. Dette understøtter hypotesen om, at grisene i starten af dieperioden ikke dier soen hver gang og at det potentielt kan betyde, at én eller flere patter tørrer ud som følge af manglende brug. Det betyder, at soen nemt kan passe hele kuldet i de første diedage. Men hvis én eller flere kirtler tørrer ud, kan soen ikke længere passe hele kuldet, når alle grise i kuldet efter en uge vil die ved hver diegivning.

Figur 1. Procentdel af grisene som deltog i diegivningen dag 1 (blå søjle) og dag 8 efter kuldudjævning (orange søjle). Bemærk at Y-aksen starter ved 70 %

Antallet af kuld er for lille til statistisk sikre konklusioner, men der var ingen af de otte kuld, hvor alle grise døde ved alle ti diegivninger på dag 1. I to af kuldene var alle grise ved yveret ved hver diegivning dag 8, og i syv af de otte kuld var det en større procentdel af grisene, som døde dag 8 end dag 1. Det bør undersøges nærmere, om det påvirker mælkeydelsen i en kirtel, hvis den ikke bliver diet de første dage efter kuldudjævning. Det kan overvejes, om man kan lægge soen ud med flere grise end soen har funktionelle kirtler til, ved kuldudjævning for at sikre optimal brug af alle kirtler fra dag 1. Perspektivet er, at der bruges færre ammesøer ved kuldudjævning, men også at der løbende skal opsamles overskydende grise hos søerne, når alle grise senere dier ved hver diegivning, og de mindste grise således vil tabe pattekampene. Når man opsamler grise med dårlig trivsel i løbet af dieperioden, falder fravænningsvægten [8].

Der var stor variation imellem de otte kuld, for hvor mange af pattegrisene, som døde ved de ti diegivninger. Tabel 1 viser, hvor mange gange alle grise var hos soen ved diegivning, og hvor mange af diegivningerne der manglede en, to eller mere end to grise.

På dag 1 var der halvt så mange diegivninger, hvor alle grise døde, som diegivninger, hvor der manglede én eller flere grise. På dag 8 var det reglen, at alle grise i kuldet døde ved hver diegivning. I det lille materiale var der ingen sammenhæng imellem succes ved diegivning dag 1 og antal grise som overlevede. Det er muligt, at søerne, som døde kuld nr. 48 og kuld nr. 63, var syge, og at grisene

derfor prioriterede drikkekopperne frem for yveret hos disse to søer. Alle 14 grise overlevede til fravæning hos disse to søer.

Tabel 1: Fordeling af diegivninger hvor alle grise dier, og hvor der mangler grise ved yveret

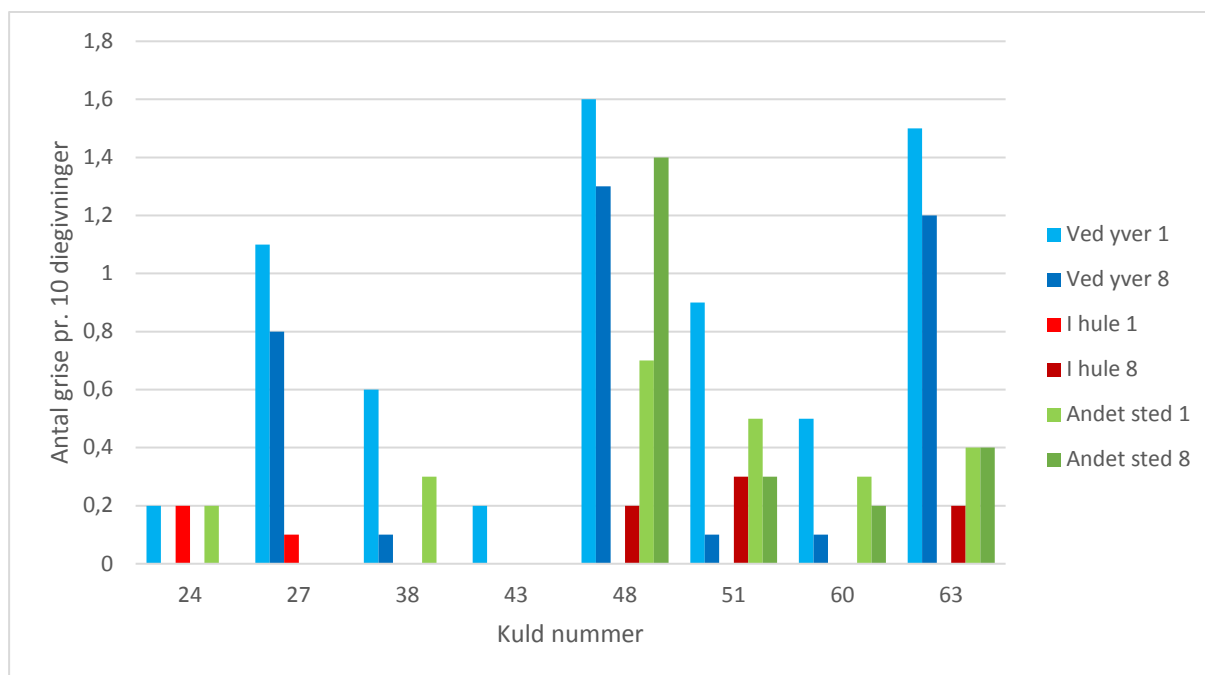
Dag 1					
Kuld	Antal grise hos soen	Diegivninger hvor alle grise dier	Diegivninger hvor 1 gris mangler	Diegivninger hvor 2 grise mangler	Diegivninger hvor > 2 grise mangler
24	14	5	4	1	
27	14	1	6	3	
38	14	2	7	1	
43	14	8	2		
48 (syg?)	14	0		7	3
51	14	0	7	2	1
60	14	1	5	4	
63 (syg?)	14	1	1	6	2
I alt	112	18	32	24	6

Dag 8					
Kuld	Antal grise hos soen	Diegivninger hvor alle grise dier	Diegivninger hvor 1 gris mangler	Diegivninger hvor 2 grise mangler	Diegivninger hvor > 2 grise mangler
24	13	10			
27	14	3	6	1	
38	12	9	1		
43	14	10			
48 (syg?)	14	0		4	6
51	14	3	7		
60	14	7	3		
63 (syg?)	14	0	4	4	2
I alt	109	42	21	9	8

Hvad laver de grise, som ikke dier ved en diegivning?

Figur 2 viser, hvor en del af de grise, som ikke diede ved en diegivning, var placeret i stien. Det var ikke muligt at se alle grise, som ikke diede, på grund af kameraets placering, så oplysningerne omfatter ikke alle grise. Hvis kuld nr. 48 og kuld nr. 63 udelades, blev der i gennemsnit registreret 0,7 grise pr. diegivning dag 1, som var ved yveret, men ikke brugte en patte, mens der var 0,1 gris pr. diegivning, som lå i hulen og 0,2 grise, som var et andet sted i stien, som for eksempel kunne være ved drikkekoppen. Dag 8 var der 0,2 grise ved hver diegivning, som var ved yveret uden at die, mens 0,1 gris pr. diegivning var i hulen henholdsvis et andet sted i stien. Dag 1 var det de fleste af de fraværende grise, som befandt sig nær yveret ved diegivning, og dag 8 var det fortsat halvdelen af de

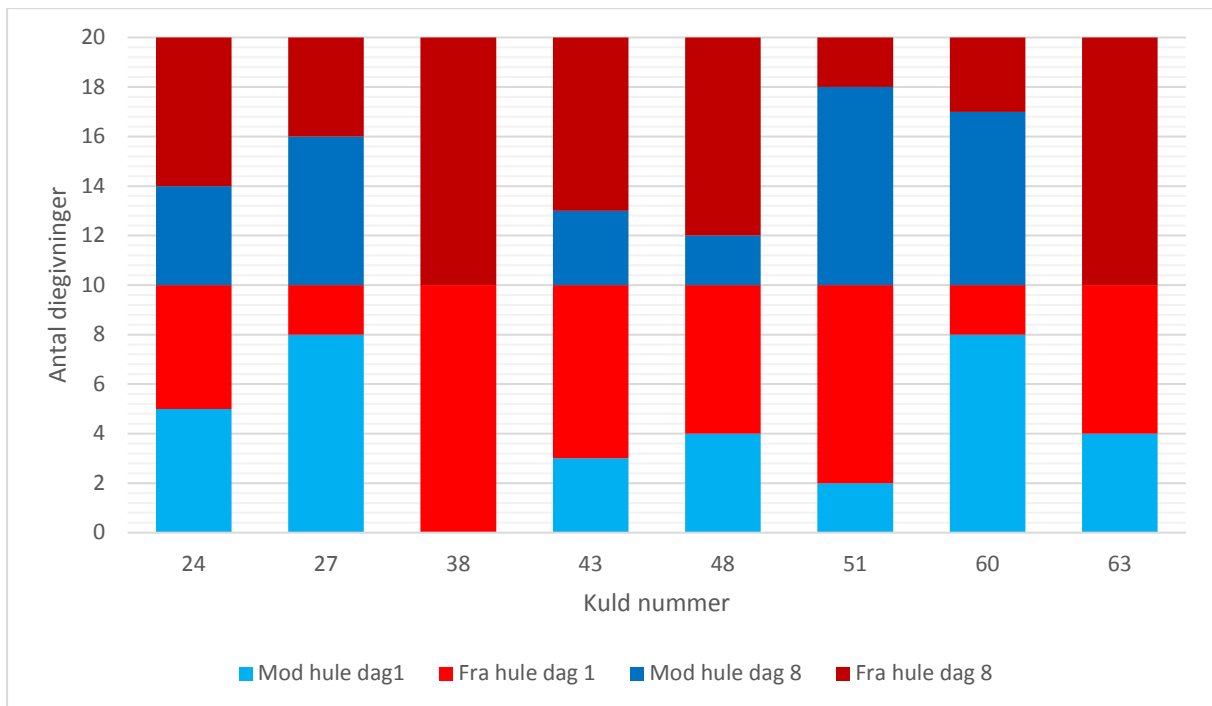
grise, som ikke diede, som blev set ved yveret. Der var kun få grise pr. diegivning dag 1 og dag 8, som var et andet sted i stien, så det er ikke drikkekoppen, som har trukket grise væk fra diegivningerne den første dag. I kuld nr. 48 og 63 blev henholdsvis 1,6 og 1,3 af de manglende grise registreret ved yveret ved diegivning dag 1 og dag 8. Ingen af grisene blev registreret i hulen dag 1 mens 0,2 grise blev observeret her dag 8. Resten af grisene var andets sted i stien (0,6 og 0,9 grise på dag 1 og 8). I disse to problematiske kuld var mange af de manglende grise "ved yveret" ligesom de seks "normale" kuld, men der var samtidig en større del, som var et "andet sted i stien".

Figur 2. Placering af de grise, som ikke havde en patte ved diegivning

Soen gav oftest die, når yveret var vendt bort fra pattegrisehulen

De otte søer stod i fire venstre- og fire højrevendte stier. Ved observationen af diegivningerne blev det noteret, hvilken side soen lå på. Figur 3 viser, at ved observationerne dag 1 lå søerne med yveret vendt væk fra pattegrisehulen ved 46 af diegivningerne (57 %) og vendt mod pattegrisehulerne ved 34 af diegivninger (43 %). Dette afviger ikke statistisk fra en tilfældig fordeling. En uge senere foregik 54 (67 %) af diegivningerne, mens soen lå med ryggen til smågrisehulen, mens kun 26 diegivninger (33 %) foregik med yveret vendt imod pattegrisehulen.

Figur 3. Antal diegivninger, hvor soen lå med yveret imod pattegrisehulen (blå) eller med yveret vendt væk fra pattegrisehulen (rød). Lys farve er ti diegivninger registreret efter kuldudjævning, mens mørk farve er ti diegivninger registreret en uge senere

I en tidligere undersøgelse lå søerne i gennemsnit lige meget med yveret imod pattegrisehulen og med yveret væk fra hulen ved diegivning. Men det så ud til, at de fleste søer havde en foretrukket side, så nogle af søerne oftest lå med yveret vendt imod hulen ved diegivning, mens andre søer primært gav die med yveret vendt væk fra pattegrisehulen [2]. Det er ikke afklaret, hvad der får søerne til at vælge side, eller om det har betydning for diegivningen. Hvis søer bevidst vender ryggen til pattegrisehulen ved diegivning, kan det give problemer, hvis enkelte grise ikke når rundt om soen inden mælkenedlægningen. Problematikken forstærkes af, at der som oftest er mindre plads til grisene, når soen ligger med ryggen imod pattegrisehulen. Til gengæld øges chancen for at pattegrisen kommer forbi drikkekoppen, når den skal rundt i stien for at komme til at die, hvilket kan øge grisenes interesse for at drikke supplerende mælk.

Konklusion

Otte kuld nyfødte grise blev udjævnet til 14 grise. Der var drikkekopper i alle kuld. Der blev set videooptagelser af ti diegivninger henholdsvis cirka 1 døgn efter kuldudjævning og en uge senere. Dag 1 var der ingen kuld, hvor alle grise diede ved alle ti diegivninger. Dag 8 var dette tilfældet i to kuld, og i syv af de otte kuld var der flere grise, der diede dag 8 end dag 1. I to af kuldene manglede der hyppigt grise ved yveret, og det er muligt, at disse to søer var syge efter faring. Hvis disse to kuld udelades, var der i gennemsnit én gris ved hver diegivning, som ikke diede dag 1 efter faring i de "normale" kuld. I de fleste tilfælde blev den manglende gris set tæt på yveret. En uge senere var det næsten alle grise, som diede ved hver diegivning i disse seks kuld. Dette kan forklare, hvorfor der ofte

er grise, som falder fra i løbet af den første uges diegivning, så de skal flyttes til opsamlings søer. Det bør undersøges, hvorfor nogle grise undlader at komme til en patte de første dage efter kuldudjævning. Ligeledes bør det undersøges, om dette medfører, at nogle mælkekirtler kommer til at yde for lidt til at ernære en gris, når alle grise dier ved hver diegivning.

Referencer

- [1] Thorup, F. (2010): 11, 13 eller 15 diende grise hos soen. Meddelelse nr. 872, Dansk Svineproduktion.
- [2] Pedersen, L. L. K. (2009): Pattegrise der falder fra i store kuld. Veterinært speciale. Københavns Universitet. Det biovidenskabelige fakultet.
- [3] Thodberg, K. & Sørensen, M. T. (2006): Mammary development and milk production in the sow: Effects of udder massage, genotype and feeding in late gestation. *Livestock Science*. 101, 116-125.
- [4] Sørensen, T. S. (2017): Pattegrises brug af drikkekopper. Meddelelse nr. 1111, Dansk Svineproduktion.
- [5] Pedersen, M. L. M. & Nielsen, M. B. F. (2017): Konsekvenser af en øget kuldstørrelse i farestier med drikkekopper. Meddelelse nr. 1116, Dansk Svineproduktion.
- [6] Farmer, C. (2013): Suckling effects in sows: importance for mammary development and productivity. *Animal* 7:12, p. 1964-1968.
- [7] R.A. Ferreira, J. Chiquieri, P.P. Mendoca, T. V. Melo, M. D. Corderiro, R.T. R. N. Soares (2007): Valuation of behavior and physiologic parameters of the first 24 hours of suckling pigs' life. *Ciênc. agrotec.* vol.31 no.6 Lavras, p. 1845-1849.
- [8] Thorup, F. (1998): Kuldudjævningens betydning for fravænningsvægten. Erfaring nr. 9804, Dansk Svineproduktion.
- [9] Moustsen, V. A. & Nielsen, M. B. F. (2017): Dimensioner på 202 danske pattegrise målt i en besætning. Notat nr. 1727, Dansk Svineproduktion.
- [10] Moustsen, V. A. & Pedersen, M. L. (2010): Adfærd under diegivning – effekt af stitype. Meddelelse nr. 874, Dansk Svineproduktion.

Deltagere

Tekniker: Hanne Nissen

Andre deltagere: Marie Louise M. Pedersen

Afprøvning nr. 1577

Aktivitets nr.: 098-1501267

//KMY//

Appendiks

Tabel 2 viser en opgørelse af, hvilke grise som mangler ved diegivning, og en sammenligning af disse grise med kuldernes gennemsnit. Grise, som blot mangler ved en enkelt diegivning, er sikkert blot tilfældige hændelser, mens grise som er fraværende flere gange er interessante. Endelig er der gris 9 i kuld 27, gris 13 og 14 i kuld 48 og gris 8 i kuld 68 som hyppigt er fraværende både dag 1 og 8. Det er sværere at forklare, hvorfor nogle grise hyppigt er fraværende dag 1, men deltager i alle diegivninger dag 8, så der er mange variationer, som hver har deres mulige forklaringer.

Tabel 2. De enkelte pattegrise, som blev registreret som fraværende ved en diegivning. Det var ikke muligt at identificere alle fraværende pattegrise

Kuld nr./gris nr.	Fødselsvægt	Antal gange fraværende dag 1	Antal gange fraværende dag 8	Overlever til dag 21
24				
/3		1	0	
/9 *		1	0	
/10		4	0	
27				
/1		3		Ja
/5		1		Ja
/7		1		Ja
/9		3	3	Ja
/11			1	Ja
/13			1	Ja
/14		1		Ja
38 **				
/2		2		
/4		1		
/5		2		Død
/8		1		
/10		1	1	
/11		1		
/12		1		
43				
/5		1		Ja
/10		1		Ja
48				
/2			1	Ja
/3		5		Ja
/4		5		Ja
/5			2	Ja
/7		3		Ja

/9			1	Ja
/12		1		Ja
/13		5	9	Ja
/14		4	8	Ja
51				
/2		2		Ja
/3			5	Ja
/5		2		Ja
/9			2	Ja
/10		9		Ja
60				
/1		4	3	Ja
/2		1		Ja
/7		1		Ja
/8		6		Ja
/10		1		Ja
63				
/1			1	Ja
/2			2	Ja
/5			8	Ja
/7		1	4	Ja
/8		4		Ja
/9		2	1	Ja
/11		1		Ja
/12		2		Ja
/13		2		Ja
/14		3		Ja

* I kuld 24 blev gris nr. 9 ikke udvejet, men den er registreret som overlevende. Gris nr. 10 døde på et tidspunkt mellem registrering af de første ti diegivninger og registreringen den næste uge.

** I kuld nr. 38 dør gris nr. 13 efter registrering af de første ti diegivninger. Den var ved yveret hver gang indtil da.

Tabel 3. Ledige patter efter kuldudjævning og én uge senere

Sti/patte	Ledig antal gange dag 1	Ledig antal gange dag 8	Status dag ca. 17
24			En gris død
/H6		1	
/H7		1	
27			
/V2	1		
/V3	1		
/V4	1		
/h4	1		
/V6	1	5	
38	0	0	To grise døde før dag 8
43			
/V2	1		
/h2	1		
/h3	2		
/V6		3	
48			
/V3		5	
/V5		1	
/V6		6	
51			
/V5	1		
/V6	2		
60			
/h6	2		
/h8	1		
/V8		7	
63			
/V6	1		
/V7	1		
/h7	4	6	

Det var kun muligt at registrere ubenyttede kirtler i den patterække, som vendte opad. Derfor er der registreret betydeligt færre ubenyttede kirtler end manglende grise ved soen. 13 kirtler er noteret til at være ubenyttede ved én diegivning, tre kirtler var ubenyttede ved to, mens seks kirtler var ubenyttede ved mere end to diegivninger.

Med kursiv er noteret de kirtler, som hyppigt er ubenyttede mere end tre gange efter kuldudjævning (én kirtel) eller efter en uge (fem kirtler). Kirtel h7 i kuld nr. 63 er ubenyttet ved fire diegivninger dag 1 og seks ved seks diegivninger dag 8. Ellers ses det kun én gang at samme kirtel er ledig én gang dag 1 og fem gange dag 8.

Tlf.: 33 39 45 00

svineproduktion@seg.es.dk

Ophavsretten tilhører SEGES. Informationerne fra denne hjemmeside må anvendes i anden sammenhæng med kildeangivelse.

Ansvar: Informationerne på denne side er af generel karakter og søger ikke at løse individuelle eller konkrete rådgivningsbehov.

SEGES er således i intet tilfælde ansvarlig for tab, direkte såvel som indirekte, som brugere måtte lide ved at anvende de indlagte informationer.